piątek, 08.05.2026

Druga rocznica objęcia diecezji przez biskupa Artura Ważnego

Mijają dwa lata. Dla jednych to tylko kartki z kalendarza, dla mnie – skrzyżowania wspólnych dróg. Tysiące śladów stóp, które zostawiliśmy razem na sosnowieckiej ziemi i na ścieżkach naszej Ojczyzny. Podnoszę wzrok ku niebu i dziękuję Bogu, Maryi i św. Stanisławowi, że pozwolili mi iść właśnie w Waszym rytmie.

Dziękuję, że JESTEŚCIE. Dziękuję każdemu z osobna: tym z pierwszej ławki i tym, którzy stoją niepewnie w kruchcie. Wierzącym mocno i tym, którzy o wiarę walczą. Jestem wdzięczny za Waszą obecność – czasem cichą jak szept modlitwy, a czasem trudną i wymagającą. Dziękuję Osobom Skrzywdzonym za zaufanie.

Dziękuję nawet za Waszą nieobecność, która boli i nie pozwala mi zasnąć w samozadowoleniu. Dziękuję za Wasze „natręctwo" – to ono jest dla mnie Bożym budzikiem, który nie pozwala mi przestać szukać nowych dróg.

Staję przed Wami także czasem bezbronny, z pustymi rękami. Przepraszam za każdą chwilę, gdy moje serce okazało się zbyt ciasne, by pomieścić Wasz ból, a ucho zbyt głuche na wołanie o pomoc. Wiem, że bywałem dłużnikiem Waszych poszukujących serc. Moja empatia bywa ułomna, ale moja wola bycia dla Was – pozostaje szczera.

Nie zostawiajcie mnie samego. Drogę wiary i nadziei przejdziemy tylko razem. Potrzebuję Waszego „modlitewnego plecaka", bym nie zgubił kroku w marszu Kościoła.

I proszę: bądźcie moimi stróżami. Jeśli zobaczycie, że zaczynam „głupieć" – że uciekam w bezpieczne procedury, chowam się za biurkiem zamiast wyjść do człowieka, albo gdy lęk przed bolesną prawdą Ewangelii weźmie we mnie górę nad miłością – szarpnijcie mnie za rękaw. Proszę, nie pozwólcie mi zasnąć w wygodzie schematów.

Wierzę, że Pan przez wstawiennictwo Maryi i naszych Patronów uleczy to, co w nas pęknięte i złoży nas w jedno. Chcę, byśmy wspólnie stali się żywym listem o miłości, która nie stawia murów, ale zasypuje rowy, buduje przynajmniej kładki i uzdrawia.

Z serca Wam błogosławię. Idźmy dalej – pokornie, odważnie i razem.

bp Artur Ważny

Źródło:https://diecezja.sosnowiec.pl/nie-zostawiajcie-mnie-samego-droge-wiary-i-nadziei-przejdziemy-tylko-razem/